

STRIJD KREEET

OFFICIEEL ORGAAN VAN HET LEGER DES HEILS IN NEDERLANDSCH-INDIË

GEORGE L. CARPENTER, Generaal.

WILLIAM BOOTH, Stichter

A. C. BEEKHUIS, Terr. Kommandant.

41ste JAARGANG No. 2.

Internationaal Hoofdkwartier:
101 Queen Victoria Street, Londen E. C.

FEBRUARI 1940

Territoriaal Hoofdkwartier
voor Ned.-Indië: Javastraat 16, Bandoeng.

PRIJS 10 CENT.

DE AANHOUDER WINT

DOOR MEVROUW LT.-KOLONEL J. H. RIDSDIEL

WAT een aandacht en ernst! Welk een inspanning om de kleine vinger-tjes op de rechte toetsen te plaatsen, daar de positie der vingers het verschil maakt tusschen harmonie en wanklank. Alles om zich heen vergetend is haar volle aandacht bij haar oefening, die vooral in het begin zoo uiterst moeilijk schijnt. Later, wanneer ons meisje de lessen van haar leermeester trouw gevolgd heeft, zal ze nog wel eens glimlachen om die eerste pogingen.

Zal ze slagen en eens een beroemde kunstenaars worden? Ondanks den gegeven aanleg zal toch veel afhangen van de wijze, waarop zij dagelijks oefent. Hoe eentonig en weinig bezielend zijn de vingeroefeningen en toonschalen! Er is veel noodig voor zij „Händel's Largo” kan spelen. Laten wij hopen dat ons meisje het doel bereikt en haar ernstige pogingen met succes worden bekroond.

Kort geleden werd me een boekje in handen gegeven waarvan de titel luidde: „Tien minuten per dag, terwille van uw gezondheid”.

Volgens de bijgevoegde getuigenissen van verschillende personen, die de aanwijzingen hadden gevolgd, hadden deze bepaald wonderen verricht. Het geheim tot succes lag in het feit, dat de oefeningen geregeld gedaan moesten worden „tien minuten per dag”.

In de zeer ernstige tijden waarin wij leven, zou het aanbevelenswaardig zijn als mannen en vrouwen een Gebedsbond zouden beginnen met als motto: „Tien minuten per dag, terwille van uw geestelijke gezondheid”.

Dit wil niet zeggen, dat, indien wij voor ons ontbijt een uur in gebed doorbrengen, wij spoedig een heilige zullen worden! Maar indien we onszelf voor tien minuten per dag kunnen afzonderen en deze minuten doorbrengen in gemeenschap met God, dan zullen onze huisgenooten spoedig opmerken dat het makkelijker is met ons samen te leven.

Velen zijn begonnen zich te oefenen in Godzaligheid, doch werden ontmoedigd omdat

ze vlugger opschoten; zij bemerkten spoedig dat hoofd en handen vandoende waren. Hun geestdrift was kort en heftig; er was geen uddingsvermogen. Wat noodig is, is het niet wijken voor moeilijkheden en strijd, het niet opgeven als de duivel ons belaagt, daarop het aan. Ons hart, ons geheele hart moet er bij betrokken zijn. In de werkplaatsen der menschelijke pogingen bestaan geen momenten, geen bedrevenheid noch beweegkracht voor het vormen en wikkelen van het karakter zonder de levend makende en versterkende kracht van Gods Geest in den mensch.

De leerling is het noodzakelijk zich aan de geschreven regels en niet „uit het hoofd” te spelen.

Christus is Christus het volmaakte Voorbeeld, Hij is het Fundament der goedheid, der wijsheid en der eerbaarheid. Ons geloof vindt in Hem het

Het is dan mogelijk om Christus gelijkvormig te worden, als wij dag aan dag onszelf oefenen in Godzaligheid en ons leven inrichten naar Zijn voorbeeld. Dit is niet een lichte zaak. Wij hebben daartoe noodig voortdurend dicht bij den Meester te zijn. Alles moet er aan opgeofferd worden. Het moet zijn: EEN DING DOE IK. Doch het loon is alle opoffering waard. De aanwijzingen volgend van den Meester, Jezus Christus Zelf, zal ons leven een schoone muziek voortbrengen, zal er HARMONIE zijn. Is er iets, waaraan de wereld in dezen tijd meer behoefte heeft, dan aan mannen en vrouwen, die in harmonie leven met God en die harmonie om zich heen verspreiden? Er is zooveel disharmonie in deze wereld, omdat er verkeerde tonen worden aangeslagen, omdat men zich niet houdt aan de voorschriften van den Meester. Lezer, hoe staat het met u?

KERST-VREUGDE IN BANDOENG

Kolonel en mevr. Beekhuis leiden gezegende samenkomsten.

In Bandoeng werd reeds op 17 December begonnen met de Kerstviering en wel in het I.E.V.-Clubgebouw met de Jeugdemonstratie. Een stampvolle zaal, een mooi verlichte Kerstboom en een keurig uitgevoerd programma, brachten de Kerststemming onder jong en oud. De Chef-Secretaris, die den Kolonel terzijde stond, opende deze feestelijke samenkomst, waarop hij verder de leiding overgaf aan den Terr. Kommandant. Op prettige wijze wist Kolonel Beekhuis tusschen verschillende nummers in een toepasselijk woord te voegen, daardoor niet alleen het wachten aanvullend, doch ook de ware bestemming aan den avond gevend. Het was een zeer gevarieerd programma: Kerst-tableaux van de kinderen van het Kinderhuis; aardige stukjes van padvindsters en welpen, die op aantrekkelijke wijze een goede moraal naar voren brachten; prachtige stands van de jongens; de „Zonnestralen”, die als altijd een goed nummertje gaven, etc. etc. Met de grootste aandacht werd alles gevolgd. Een zeer ernstige boodschap bracht het slotstuk door de kadetten: „Van de kribbe naar het kruis”, dat met grooten ernst werd gegeven. Hoofd en hart kregen veel te verwerken dien avond. Het was een mooi en waardig begin van het Kerstfeest.

Het feest in het Jongens- en Kinderhuis, eveneens onder leiding van de Kolonels, bij

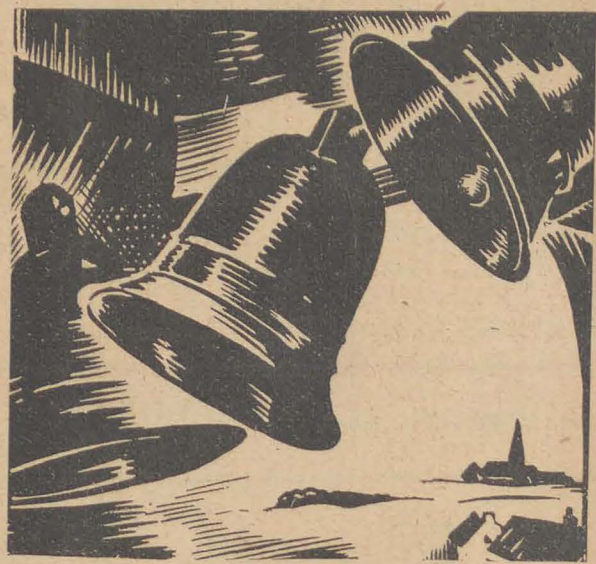
Kerstboom verkondigde hij de liefde Gods voor ieder menschenkind. Niet licht zal deze mooie avond door Bandoeng vergeten worden. Ook het Kerstspel der kadetten werd zeer gewaardeerd.

Daarop had nog een kleine plechtigheid plaats, namelijk de inwijding van den lichtbak voor de Congreszaal, welke voor deze gelegenheid tot opschrift had: *Het Licht schijnt in de duisternis*. Moge de boodschap, die deze lichtende teksten zullen brengen, in menig hart weerklink vinden!

De Vroegdienst in Bandoeng I was een mooie Wijdingsure. Overvol was de zaal, stoelen moesten worden bijgezet. Het was een stonde van aanbidding en blijdschap tegelijkertijd, om de altijd nieuwe boodschap van Christus' komst. Mevrouw Beekhuis voegde haar woord bij dat van den Kolonel en Gods Geest deed het ingang vinden in de harten. Samenhang en koorzang waren stemmingsvol en maakten mede dezen morgen tot een uur van geestelijk genieten.

De avond van den Eersten Kerstdag zag den Kolonel met een aantal officieren in Soekamiskin, om aan de ingesloten de boodschap van bevrijding te brengen. Ds. Van Duinen, de Legerpredikant was mede aanwezig en was de eerste spreker, nadat met zang en gebed en een woord van inleiding was begonnen. Spreker legde vooral den nadruk op het feit, dat het Kerstfeest

KLANKEN VAN VREDE EN VREUGDE

Rijker door geven.

Geven maakt rijk! Het verrijkt den gever zowel als dengene, die ontvangt.

Ergens in een klein dorp woonde een oprechte Christin, die een prachtige bloementuin had, waar ze zeer trotsch op was. Zij gaf echter groote voorraden van haar bloemen weg. Twee flinke manden waren aangebracht terzijde van het tuinhok voor aan den weg en elken morgen werden ze gevuld met verse bloemen, waarvan de voorbijgangers zich konden bedienen.

De kinderen op weg naar school, zakenmensen, die naar het kantoor gingen, ja zelfs de voorbij komende bedelaars konden alle op gelijke wijze genieten van de vriendelijkheid van deze vrouw. Toen haar eens gevraagd werd: „Is U niet bang zelf tekort te komen?” was haar antwoord: „Hoe meer bloemen ik afsnijd, hoe mee er weer aangroeien”. Zoo is het ook in het leven van den Christen. Generaal Evangeline Booth drukte dit zoo treffend uit in volgend woord: „Niet wat wij ontvangen, doch wat wij doorgeven aan anderen, maakt onzen rijkdom uit”. En nog boven dit staat het woord van onzen Heiland: „Zoo wie zijn leven zal willen behouden, die zal het verliezen; maar zoo wie zijn leven verliezen zal, om Mijnen wil, die zal het behouden”.

aan moeders schoot had voorgesteld. Waar is het sprookjesland van uw gelukkige kinderdroomen? Waar is het licht, dat van de kribbe uitstraalde en u den weg naar den hemel gewezen heeft? Die gouden brug is verbroken — gezonken! In uw hart is het koud en leeg geworden, die kinderdroomen zijn vervlogen en ge zedet: „Och, zoo is het leven!” — en ge liet u zelf gaan. Het leven is interessant, dacht ge, ik zal het uitbuiten, dan zal het hart wel weer warm en vol van liefde worden en ge dwaaldet verder en verder af en kor uzelf niet meer terug houden. Immer sneller ging het en het was u soms, alsof ge den grond onder de voeten voeldet wegzinken.

Vele malen stond het beeld van uw moeder u voor oogen en dan was het u, als scheen er door de duisternis een licht, een bekend licht uit uw onschuldige kinderjaren. Maar uw ziel was moe geworden en ge zedet: „Het heeft geen nut meer, de brug is verbroken en door den stroom des levens meegevoerd.”

En toen kwam de dag, waarop ge moest ondervinden, dat wat wel geen enkel mensch gespaard blijft: ge waart zoover, dat ge zegen moest: ik kan niet meer. In de schijn het licht, dat voert naar de sche stad, maar gij kunt het niet l want er is geen brug meer om e brengen. Uw leven met z'n verleden tusschen, en uw last van zonde en heeft de brug verpletterd — verbr kan ik er komen? Deze vraag at hart als in een nacht van vertw I

Eén uitweg is er, één weg ter Weet ge het nog goed, wat uw i in dat schemerwurtje vertelde van lig Kindeke, Dat op deze men is, om ons van zc Volg Hem! Volg Je „Ik ben de Weg!” slagen worden, zalige land, wa verlangen

doen kan, waarop de Kolonel met den raad van vriend en geestelijk leider zich aansloot. Het was een mooie avond, die niet alleen als huiselijk feest waarde had, doch ook voor de eeuwigheid vrucht zal dragen.

Nog was het programma niet ten einde. Daar was het feest met den Gezinsbond, die aan ouden van dagen een maaltijd had aangeboden. Dit was een blijde ure voor velen en ook nu wisten onze leiders zich geheel aan te passen bij hun gehoor. Ook de Chef-Secretaris en mevr. Ridsdel namen aan dit feest deel, terwijl de kinderen van de leden een zeer aardig Kerstspel deden, wat een dankbare ontvangst vond. Natuurlijk ontbrak het goede woord door onze Kolonels ook hier niet. Mevrouw Lt.-Kolonel Ridsdel sloot met dankgebed.

Het Kerstfeest op Bronbeek werd voor de 15de maal door het Leger des Heils geleid, dus was dit meteen een bijzondere gebeurtenis. De tegenwoordigheid van mevrouw Van der Weyden-van Heutsz werd natuurlijk op hoogen prijs gesteld. In een sympathieke rede richtte deze het woord tot Kolonel Beekhuis en tot „de jongens van Van Heutsz”, in het kort memoreerend, hoe Indisch Bronbeek tot stand was gekomen en in den loop der jaren gegroeid. Met warm applaus werd haar toespraak begroet, waarna Kolonel Beekhuis de leiding overnam. Een mooi Kerstprogramma werd bij een keurig versierden Kerstboom afgewerkt. Zoowel voor de toespraak van den Kolonel als voor het gebodene was voorbeeldige aandacht. Dit feest zal ongetwijfeld een mooie herinnering blijven voor allen, die er aan deelnamen.

Tot slot noemen wij nog met een enkel woord de speelgoed-uitdeeling aan arme kinderen in het Jaarbeursgebouw, waarbij aan 300 kinderen groote vreugde werd bereid. Belangeloos werd door een der Europeesche fotografen van Bandoeng een mooie gekleurde film vertoond, terwijl royale tractatie niet ontbrak.

De brug is verbroken....

Herinnert ge u nog, hoe gij toen ge een kind waart in het schemerwurtje op het voetenbankje bij moeder zat en naar haar stem luisterdet? Buiten speelde de herfstwind zijn woeste spel, deed de herfstbladeren in wilden dans rondtollen, rammelde aan deuren en vensters — maar daarbinnen was het zoo warm, zoo vertrouwd, zoo heerlijk. De klok tikte gelijkmatig, het tikken klonk als muziek, die de stem van moeder begeleidde. De omtrek van de meubelen in de kamer begon te vervagen bij het stervend licht van den dag. Maar was het niet, alsof de kamer vol gestalten was, die door de geschiedenis van moeder als het ware in het leven geroepen werden?.....

De sprookjes, die moeder vertelde, leefden voor ons, wij beleefden alles, of het onszelf betrof en wij de hoofdpersoon waren van het verhaal. Maar ook over het allerheiligste, wat er tusschen hemel en aarde is, vertelde moeder. Van het Kindje, dat in de kribbe lag en de Zaligmaker en Redder der wereld geworden is. Hoe straalde het licht uit de kribbe in de donkere kamer en in uw geloovig kinderhart en dat licht bouwde een gouden brug, die reikte tot in het land, waar ge eens met dat Kindeke vereenigd zoudt worden.....

* * *

Jaren zijn voorbij gesnel, ge zaagt het leven in het aangezicht. Alles is zoo anders gegaan, dan ge uzelf in die heerlijke dagen

Aan den feestmaaltijd.

AMBON.

Bijzonder geslaagd was hier de Jeugdemonstratie, waarbij de zaal overvol was. Op den Zondag voor Kerstfeest werd een Hollandsche dienst gehouden, waarbij ook het huwelijk werd ingezegend van br. Ririmas en zr. Soukotta. De Kerstsamenkomsten kenmerkten zich door een goede stemming en mooie opkomst. Er was veel vreugde over enkelen, die tot Christus kwamen. De Gezinsbond, de kinderen, de gevangenen, de zieken, de Toortsdragers allen werd in deze dagen feestvreugde bereid, zeker de beste wijze om Christus te eeren. Moge Gods zegen op al wat gedaan werd rusten!

gestaan door Lt.-Kolonel en mevr. Ridsdel, gaf een huiselijken avond. Mevrouw Beekhuis en mevrouw Lebbink wisten door haar Kerstverhaal de jongens en meisjes een fijn half uurtje te geven; er werd genoten. De Kolonel sprak naar aanleiding van de Kerstgeschiedenis zowel de genoodigden als de jorgelui zelf toe. De laatsten hadden ook een aandeel in hun feest en kweten zich hiervan op keurige wijze. Tractatie en cadeautjes vormden natuurlijk een belangrijk onderdeel.

De Kerst-openluchtsamenkomst op den aloon-aloon was maar het hart van de heilsoldaten en een prachtige kans voor de verkondiging van het heerlijke Kerst-Evangelie. Een groote Kerstboom was aangebracht, gratis verlicht door de firma De Rooy en de GEBEO. Officiëren vormden een zangkoor. Honderden mensen, Europeanen zowel als Inheemschen, kwamen toegestroomd en heerlijk klonken de oude Kerstliederen door den mooien tropischen avond. Met kracht bracht de Kolonel zijn boodschap, bezielde door die honderden, die nog geen deel hadden aan Christus, en bij het stralende licht van den

Militair-tehuis.

In een prettig en enthousiast geschreven rapport vertelt een der deelnemers over dit feest o.m. het volgende. (Jammer, dat de plaatsruimte verbiedt het in zijn geheel op te nemen.)

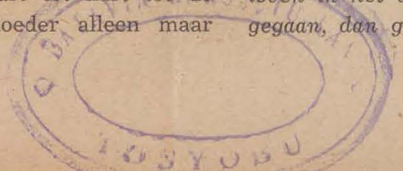
Een zestigtal militairen was voor den feestmaaltijd vereenigd in de keurig versierde zaal, groote menu-kaarten maakten het tot een „deftig diner”. Iedereen werkte mee door zang en muziek de feestvreugde te verhoogen en met groote dankbaarheid aan Adjudant en mevrouw Luitjes zien wij op dezen feestavond terug, die ons iets van „thuis” vergoedde in dit ver-afgelegen oord.

begon in den nacht, toen alles donker en hopeloos scheen, dit feit in toepassing brengend op degenen, die in den nacht van zonde en schuld terneer zitten en voor wie het Kerstlicht ook nu nog schijnt.

Oogenschiijnlijk een scherpe tegenstelling lag in het gekozen onderwerp van Kolonel Beekhuis: vreugde en toch grepen deze beide toespraken prachtig ineen en maakten een onvergetelijk geheel voor de toehoorders. Majoor Ramaker assisteerde den Kolonel, terwijl de Officiërsmuziek de liederen begeleidde.

Ook Bandoeng II werd niet vergeten. Het was goed om met de Chineesche bewoners in dit district samen te komen. De bijeenkomsten door de Kolonels daar geleid en waarin de Kweekschoolstaf en kadetten assisteerden, waren rijk gezegend en enkele zielen knielden neer om Christus te zoeken.

Het Militair-tehuis werd op den tweeden Kerstdag bezocht. Het was één groote familie, die daar vergaderd was. Mevrouw Beekhuis sprak een woord van hart tot hart tot de „jongens” zooals een moeder alleen maar

„De Heere is mijn Licht en mijn Heil: voor wien zou ik vreezen? de Heere is mijns levens kracht: voor wien zou ik vervaard zijn?”

Ps. 27 : 1.

VAN de wieg tot het graf wordt het levenspad van den mensch telkenmale onveilig gemaakt door het spooksel van Vrees. Wij allen, zelfs de moedigste onder ons, kent vrees voor het een of ander. Wij zijn bevreesd voor de onzekerheid van ons bestaan. Wij zijn bevreesd voor dat „onbekende”, dat onzekere, hetwelk niet onder woorden te brengen is, wat de toekomst in haar schoot verborgen houdt. Wij vreezen het oordeel en de houding van onze medemenschen, de elementen der natuur, dreigende ziekte, armoede, den dood.

Wij zijn bang voor onszelf. Bevreesd, dat de toekomst ons iets zal brengen, waartegen wij niet opgewassen zijn. Dit veroorzaakt bij velen een onrustige levenshouding.

Ieder mensch heeft tot op zekere hoogte te strijden met vrees.

Zelfs degenen, die overigens zeer intelligent zijn, kennen vaak bijgevoelde vrees. Daar is b.v. de algemeene gewoonte „af te kloppen”, als de een of andere wensch uitgesproken wordt, of wij ons beroemen op iets, dat „ons nog nooit is overkomen”. Dit is de Nemesis der vrees. Nemesis was de godin der wrekende gerechtigheid uit de mythologie, die altijd jaloersch was op het succes der menschenkinderen en werd verondersteld hen te achtervolgen, telkenmale als zij zich overgelukkig gevoelden.

Vrees is een der gevaarlijkste vijanden van den mensch. Het is datgene, wat oorlog en tweedracht veroorzaakt. Vrees vindt haar oorzaak in wantrouwen; wantrouwen leidt tot vooroordeel; vooroordeel leidt tot haat; haat voert tot geweld en bloedvergieten. Een wereld, die verlost zou zijn van vrees, zou een wereld zijn vervuld van vrede. Vrees verlamt de energie en roept vernielende machten te voorschijn.

Natuurlijk zijn we ons er van bewust, dat vrees ook een zeer noodige functie kan bekleeden in de samenstelling van ons menschelek leven. Het leven bestaat noodzakelijkerwijs uit strijd, wrijving, moeilijkheden en de vrees is een innerlijke prikkel om deze dingen te overwinnen. Ze is een soort van waarschuwingsteeken, dat verborgen krachten in werking stelt, een oproep doet tot nieuwe energie. Over vrees van die soort hebben wij niets te zeggen. Doch de vrees, de angst die verderft, moet overwonnen worden,

anders zal ze ons overmeesteren en ons leven verwoesten.

Wij moeten niet bevrijd worden van strijd, doch wij moeten bevrijd worden van vrees. Strijd is noodzakelijk voor dit leven, want leven betekent groeien en groeien is zich met kracht een weg banen, steeds hoger door alle hindernissen heen. Te beklagen is de mensch, die geen problemen op te lossen heeft, geen moeilijkheden

God. Wij hebben een God noodig, Die mannen en vrouwen kan helpen, elken dag, elk oogenblik, in alle omstandigheden des levens, in zaken zoowel als in belijdenis, in vreugd en in smart. De fout, die velen maken, is dat ze God alleen aanroepen, als zij in nood zijn, daarom gaan ze van vreeze tot vreeze, terwijl wij Hem dagelijks noodig hebben om de vrees te overwinnen.

Een spooksel, dat ons allen te een of anderer tijd weleens achtervolgd heeft!

Vrees — voor het onbekende.

Vrees — voor onszelf.

Vrees — voor de toekomst.

Vrees — die alleen verjaagd kan worden door het geloof in God.

VREES!

te overwinnen en daardoor niets heeft om te vreezen. Wees niet afgunstig op den mensch, die „een gunsteling schijnt van Fortuna”, zooals het soms wordt uitgedrukt. Zulk een mensch wordt nimmer volwassen, het werkelijke leven kent hij niet. Hij is een zelfzuchtig, ego-centrisch schepsel. Hij heeft niets te vreezen, daarom kent hij ook niet de vreugde van de overwinning. Doch in werkelijkheid zijn er niet veel menschen, die geen strijd kennen. Wat ook uiterlijk moge schijnen, hoe voorspoedig zij ook wellicht naar dit aardse mogen wezen, ge kunt er zeker van zijn, dat zij allen hun moeiten, hun beproeving en hun verdriet hebben.

Wat ons nu te doen staat? Niet deze moeiten, dezen strijd des levens ontvluchten, maar leeren, hoe deze onder het oog te zien en zonder vrees. Dit is in werkelijkheid de gansche betekenis van het leven, dit is het doel, waartoe wij op deze aarde geplaatst zijn: het eeuwige leven te gewinnen door boven de moeiten en strijd van dit aardse leven uit te komen.

Dit betekent het overwinnen van vrees en er is slechts één weg, waardoor dit mogelijk is. Deze overwinning kan niet behaald worden door wijsbegeerte of wetenschap, kunst of rijkdom, macht noch grootheid, doch slechts door werkelijke Godsdienst, niet den een of anderen vorm van Godsdienst, doch oprechten Godsdienst des harten, een zuivere houding van den mensch tegenover God.

Wij spreken zoo gemakkelijk over God. Een groot percentage van de menschheid gelooft nog, dat God een zeer te vreezen, ver-wijderd Iemand is, Die of te ver weg is om belang te stellen in ons kleine individuele leven, of, zoo Hij Zich al om ons bekommert, dan toch een Wezen is, immer gereed elk misdrijf, dat Zijn oog ziet te straffen.

Dat is niet het juiste begrip van

Onze God is een practisch God en zeer dicht nabij. De gedachte aan Hem moet ons niet met vrees en somberheid, doch met vreugde en kracht, met stralende energie vervullen. „De Heere is mijn Licht en mijn Heil, voor wien zou ik vreezen? De Heere is mijns levens kracht, voor wien zou ik vervaard zijn?”

Bovenaangehaald woord van den Psalmist wijst bij nadere overdenking op twee dingen. In de eerste plaats op het feit, dat de mensch LICHT noodig heeft, verstandelijke voorlichting, zoodat hij een juist begrip heeft en in de juiste verhouding staat tot de dingen des levens en er de juiste waarde aan geeft, dus ook een juist begrip van God, als liefhebbend Vader, Die ons wil helpen de duistere machten, die vrees zouden kunnen inboezemen, te overwinnen.

Verder toonen deze woorden duidelijk aan, dat de mensch MOED noodig heeft en moed is niets minder dan geloof, vertrouwen het kwade te kunnen overwinnen, vertrouwen in de vastigheid van de geestelijke waarheden, in de liefde, macht en goedheid van God.

En met deze twee dingen: verlichting des verstands en geloof des harten, of met andere woorden: een duidelijk verstaan der dingen en moed om aan te durven, kunnen wij de vrees overwinnen. Het licht, dat God ons geeft zal de duisternis der vrees ver-

drijven en het geloof zal de vrees overwinnen, de geest, die in ons woont moet sterker zijn, dan de geest des kwaads buiten ons.

Wat wij, Christenen, in deze dagen noodig hebben, is een voorbeeld te nemen aan onzen Meester Zelf; aan het geloof van de groote schare mannen en vrouwen, die met God aan hun zijde den vijand van binnen zoowel als den vijand van buiten hebben overwonnen.

Een Christen te zijn beteekent: er voor te leven anderen voor te lichten over al deze dingen. Het is vrees voor armoede, die den mensch er toe brengt armelijk te leven. Het is de vrees voor den dood, die het einde verhaast. Doch waarom den dood vreezen, als leven beteekent groeien, eeuwige groei des geestes? Werp den demon van VREES uit. Leef in het zonlicht des geloofs! Stel uw geloof en vast vertrouwen op Hem, Die gezegd heeft: „Vreest niet, Ik heb de wereld overwonnen”. De wereld met al wat dat beteekent, ook de VREES. Wandel elken dag opnieuw in het licht van Zijn liefde, veilig in de hoede van Hem, Die Zijn kind nooit alleen laat, doch altijd daar is om het te helpen meer dan overwinnaar te zijn „door Christus, Die ons kracht geeft.”

Geloof: het is het allerdiepste vertrouwen dat met God waagt, in zorg en nood en leed. Geloof verbant de vrees, daar 't vast op God blijft bouwen en in Zijn Vaderhand zich altijd veilig weet.

DE TERRITORIAAL KOMMANDANT BEZOEKT MIDDEN-JAVA.

Vergezeld van den Divisie-officier, Brigadier Loois, heeft Kolonel Beekhuis enkele posten in Midden-Java bezocht en wel POERWONEGORO en MAGELANG op 5-6 en 7 Januari.

POERWONEGORO.

Het was een inspiratie de blijde gezichten van Majoor Lauter en haar assistent, alsook van de makkers van dit korps te zien, toen de Kolonel de zaal binnenstapte voor de bijeenkomst. De zang van een kinderkoor en het woord van de „moeder” van het korps, bereidden den weg tot de boodschap van onzen leider, die met kracht en overtuiging werd gebracht. Een heerlijke overwinning over de machten der duisternis werd behaald, toen vijf zielen naar voren kwamen om den Heer te zoeken. Met een hart vervuld van dank aan God ging het toen naar

MAGELANG.

Op Zaterdagavond, 6 Januari, was de groote zaal van Concordia geheel gevuld met een belangstellende schare, welke kwam om te genieten van de Legerfilms, die een blik geven in den arbeid van het Leger des Heils in Ned.-Indië. Aan'lachtig werd geluisterd naar hetgeen de Kolonel ter toelichting vertelde over den arbeid Gods in deze gewesten door onze makkers verricht.

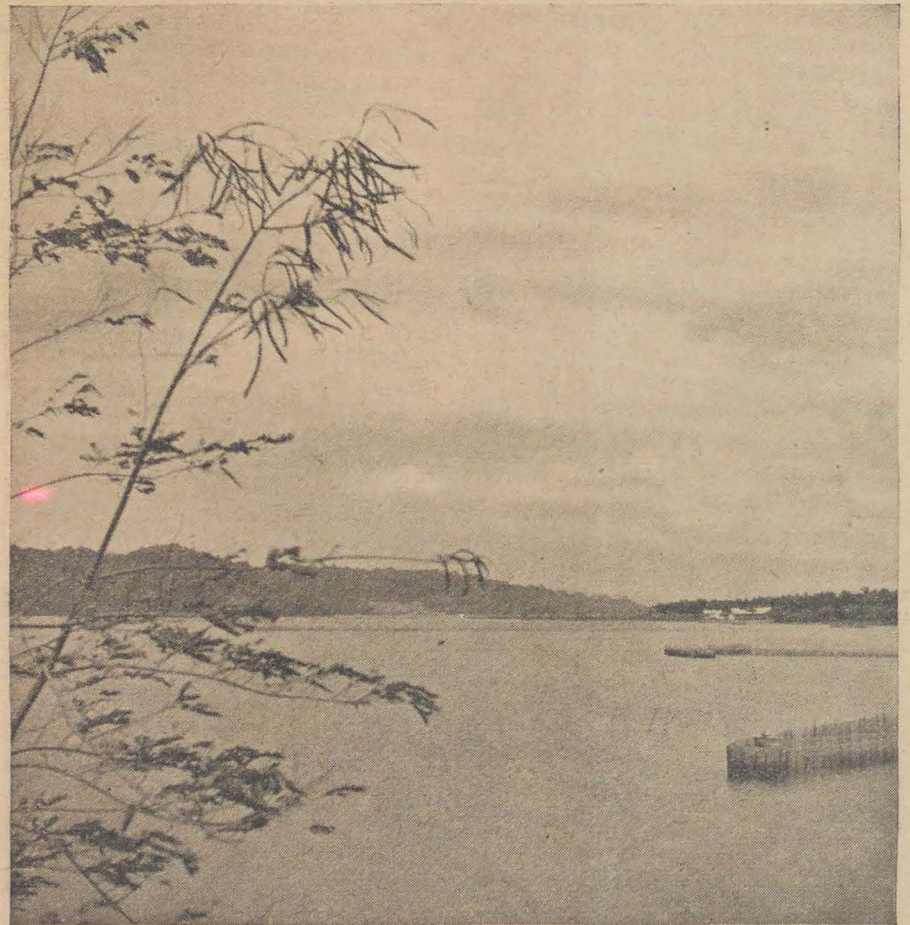
In Magelang I werd op Zondagmorgen de Heiligingssamenkomst door den Kolonel geleid. Onze leider belichtte de noodzakelijkheid van volkomen heiliging op eenvoudige en duidelijke wijze en elf makkers knielden neer, om dien zegen te zoeken. De openluchtsamenkomst op den aloon² was bezocht door een groote schare.

Ondanks den zwaren regen was de groote hal van het Divisie-Hoofdkwartier des avonds meer dan vol. Het was een echt ouderwet-sche Verlossingssamenkomst. Bezielde predikte de Kolonel het heil in Christus en 15 personen deden de goede keuze. Dank God voor de openbaring van Zijn genade en goedheid!

Terwijl de Kolonel in Magelang was, bracht hij een bezoek aan de stichting van Pa van der Steur. Op kameraadschappelijke wijze ontving deze oude Godsmans zijn vroegeren stadgenoot en menige oude herinnering aan de eerste Legerdagen uit Haarlem, werd opgehaald.

Dit bezoek aan Midden-Java is zeer gezegend en nuttig geweest en stemde het hart van allen, die er aan deelnamen tot groote blijdschap.

Y.

RUST

In stille harten
Woont stil geluk,
Of duizend smarten
Den vrede tarten
In druk op druk.
De stille harten
Zien dieper heil
En speuren vreugden
Van Godd'lijk peil.

In stille zielen
Groeit stille kracht,
Of velen vielen
Door 't ruw vernielen
Van gruwbre macht.
De stille zielen
Staan onversaagd,
Bereid te werken
Wät 't leven vraagt.

Nieuwe Jongensloods geopend op de kolonie voor zieke en behoeftige inheemschen te Semarang.

onder leiding van Kolonel Beekhuis bijgestaan door den Chef-Secretaris, en den Financieel-Secretaris.

Burgemeester Boissevain getuigt van zijn waardeering voor het maatschappelijk werk van het Leger des Heils.

BOVENGENOEMDE kolonie is zeker welbekend bij de bewoners van Semarang en omstreken. Wie haar echter slechts bij name kent, raden wij eens een kijkje te gaan nemen, wat de beheerders, Majoor en mevr. Wikdal, zeer op prijs zullen stellen.

De bezoeker zou verwonderd staan, als hij de kolonie nadert, die even van den weg

schappen, die belang bij de kolonie hadden, sloegen de handen ineen. Het Leger des Heils deed het zijne en ziedaar op Donderdag 4 Januari werd een keurige nieuwe steenen loods geopend. Over de plechtigheid in verband hiermede laten wij gaarne de „Locomotief” aan het woord. Tegelijkertijd had de verwelkoming plaats van dr. en mevrouw

dit werk van het Leger uiteenzette. Begonnen werd, op bescheiden schaal, in 1902, nadat verschillende rampen de bevolking hadden geteisterd. Kort daarna kwam de Deensche oogarts dr. Wille, als officier van het Heilsleger uit, en in een eenvoudig bamboehutje begon hij zijn zegenrijken arbeid, waaruit tenslotte het Ooglijdershospitaal ontstond. Zoo groeide het werk op Boegangan met dat van genoemde instelling en het werk van dr. Wille is o.a. voortgezet door dr. Pilon, die juist van Europeesch verlof is teruggekeerd.

Kolonel Beekhuis is dankbaar, dat de heer en mevrouw Pilon weer terug zijn in Semarang en hoopt dat ze hun arbeid met vreugde weder zullen aanvangen.

Het voornaamste doel echter, aldus spr., is de opening van de nieuwe jongensloods, waartoe eigenlijk de dames van het Asib, die de instelling bezichtigden, den eersten stoot hebben gegeven. Het geld kwam goeddeels bijeen en voorts brengt Kolonel Beekhuis dank aan het werk verricht door den aanemer Kleiverda.

Burgemeester Boissevain.

Burgemeester Boissevain gewaagt van de sympathie van het gemeentebestuur voor het werk van het Leger des Heils en speciaal voor het werk op sociaal gebied dat in Semarang is verricht.

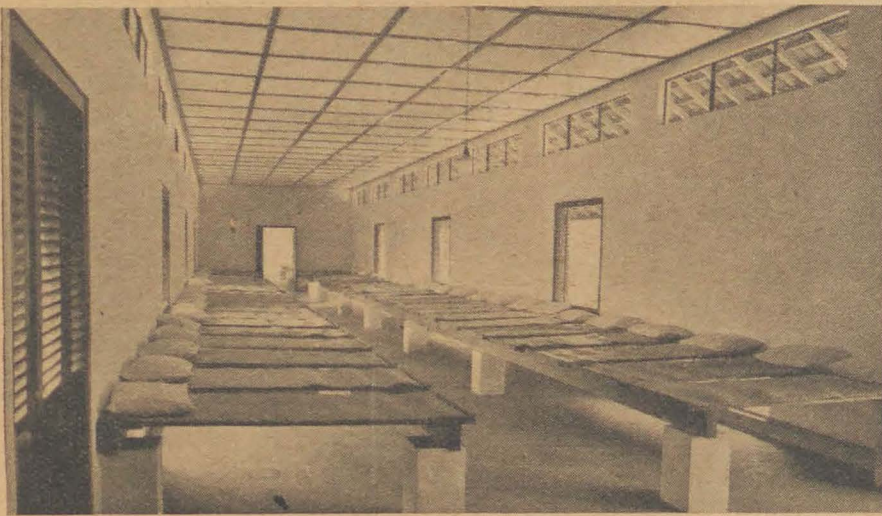
Vandaag maken we, aldus de burgemeester, een uitbreiding van dit werk mee.

De Gemeenteraad heeft zich niet bepaald tot een platonische sympathie, want dit college heeft de subsidie voor Boegangan verdubbeld.

Spr. hoopt dat het werk met volle kracht zal worden voortgezet, gesteund door Overheid en particulieren, terwijl de burgemeester voorts de verzekering geeft dat de belangstelling van het gemeentebestuur onverflauwd zal voortduren.

De burgemeester besluit met den zegen van den Allerhoogste te wenschen op dezen arbeid.

**

EEN
KIJKJE
IN DE
RUIME
NIEUWE
LOODS

ligt, te zien hoe keurig alles er uit ziet, natuurlijk uiterst eenvoudig — doch schoon. Al het mogelijke wordt dan ook gedaan om de verwaarloosde, dikwijls met groote wonden overdekte bedelaars, die de politie binnenbrengt, zoo spoedig mogelijk eenig reinheidsbesef bij te brengen en daarna te leeren werken, opdat zij hun eigen bordje rijst kunnen verdienen.

Voor degenen, die hiertoe in staat zijn is er gelegenheid tot het leeren van matten-vlechten; cocosmatten voor alle doeleinden worden vervaardigd en gaarne op bestelling geleverd. Door het schoonhouden der terreinen wordt iets geleerd van tuinarbeid, waardoor een baantje als kebon na enkele maanden nogal eens verkregen wordt.

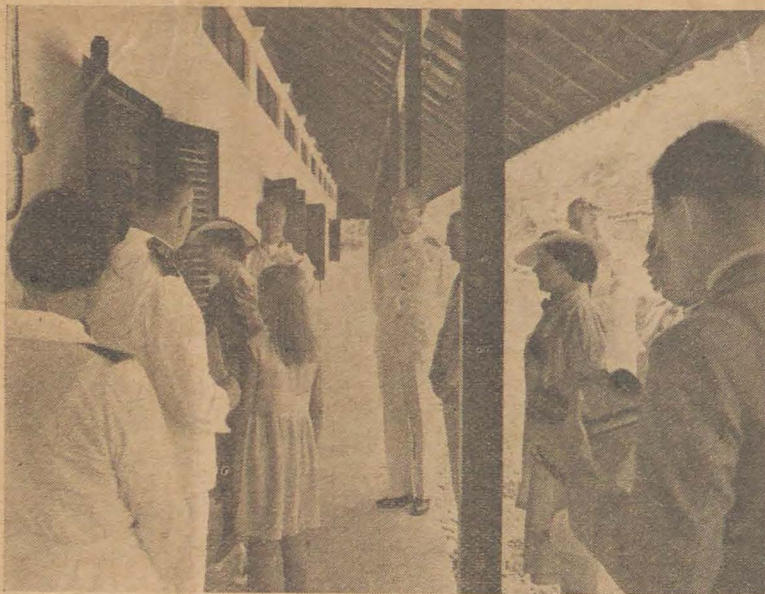
Natuurlijk zijn er ook veel kinderen. In zeer droevigen toestand worden ze soms gebracht. Zoo b.v. was er kort geleden een kleine te vondeling gelegd op den passar. De politie kwam er mee aanzetten en dadelijk ontfermden de Majors Gerth, assistenten van de Majors Wikdal, zich over dezen kleine. U moet hem nu zien! De trots van de tijdelijke pleegouders. Soms zijn het echte bedelkinderen, wier vader of moeder in de gevangenis zit, etc. Zij worden goed in handen genomen en van de dikwijls reeds zeer brutale kleine bedelaars komt nog veel terecht vaak. Er is een school op de kolonie, waar twee Javaansche goeroe's les geven en in den vrijen tijd wordt matten-vlechten, en door de meisjes naaiwerk geleerd, zoodat zij zich later nuttig kunnen maken in een hun passende omgeving.

De groote jongensloods nu was op het punt te bezwijken en geheel in verzakking, terwijl het dak gevaarlijke neigingen vertoonde. Toen waren het de dames van het Asib, die een bezoek brachten aan de kolonie, die feitelijk den eersten stoot gaven, om deze loods vernieuwd te krijgen. De gemeente Semarang, te zamen met omliggende regent-

Pilon, juist teruggekeerd van Europeesch verlof. Dokter Pilon is de oogarts, verbonden aan ons Ooglijders-Hospitaal op den Tjandihoevel, bij velen welbekend.

De Chef-Secretaris, Lt.-Kolonel Ridsdel, die mede aanwezig was, opende de plechtigheid met het doen zingen van een bekend Legerlied, waarna Gods zegen over den arbeid op de kolonie werd afgesmeekt.

MEVROUW PINO VERKLAART DE LOODS VOOR GEOPEND

MEVROUW PINO VERRICHT DE OPENINGSPLECHTIGHEID.

Van officieele zijde bestond groote belangstelling. Aanwezig waren de burgemeester van Semarang en mevrouw Boissevain, de resident van Semarang en mevrouw Pino, de resident ter beschikking, de regent van Semarang, de provinciaal secretaris en de ass.-resident van Semarang.

De Territoriaal Kommandant van het Leger des Heils, Kolonel A. C. Beekhuis, sprak een welkomstwoord, nadat een lied was gezongen en een gebed uitgesproken, waarna hij in het kort de geschiedenis van

Ds. Vunderink spreekt een kort woord tot dr. Pilon, als vriend, waarbij spr. er op wijst dat er zulk een behoefte bestaat aan de voorlichting van ouderen. Het stond hēelemaal niet vast, dat de familie Pilon zou terugkeeren, en spr. is dankbaar dat zulks gebeurd is.

Dr. Pilon dankte, ook namens zijn echtgenoot, met een kort woord voor de verwelkoming.

Lt.-Kolonel Leebink, financieel en eigendommen-secretaris gaf eenige cijfers. De bouw van de nieuwe loods heeft, met inrichting en andere kosten, rond f 5800.— gekost. Een deel van dit bedrag is bijeen, dank zij de hulp van gemeente en regentschappen, maar men is er nog lang niet. Zij, die sympathie gevoelen voor het werk van het Heilsleger en het niet laten bij betuigingen van belangstelling alleen, kunnen dus alsnog er aan medewerken dat het „zilveren dak” dat op het nieuwe gebouw rust, zoo spoedig mogelijk verdwijnt.

De opening.

Vervolgens werd het dankgebed uitgesproken, waarna het gezelschap zich naar het gebouw begaf.

De openingsplechtigheid werd verricht door mevrouw Pino, die een blauw lint doorknipte, hetwelk den toegang tot de loods afsloot.

(vervolg pag. 5 kol. 4).

DE
NIEUWE
JONGENS-
LOODS

AAN DE OFFICIEREN EN SOLDATEN VAN HET LEGER DES HEILS. EEN BOODSCHAP VAN GENERAAL GEORGE L. CARPENTER.

Mijn waarde makkers,

Het was met een diep besef van onwaardigheid en nederigheid, dat ik gehoor ga aan de roepstem Gods, om de geweldige taak als internationaal Leider van het Leger des Heils op mij te nemen. Indien ik mij niet zoo duidelijk bewust ware geweest van de Goddelijke leiding bij de besprekingen en beslissingen van den laatst gehouden Hoogen Raad, zou ik wellicht gearzeld hebben zulk een taak een oneer zou geweest zijn tegenover te eeren naar mijn beste vermogen ge-

De verantwoordelijkheden, welke di reeds in staat een moediger hart dan he bij de daaraan gestelde vorderingen ook delijk verbonden aan de afschuwelijke indirect de gansche wereld betrokken is.

Ten zeerste waardeer ik en prijs ik medewerking, ontvangen van duizenden ben ik mijzelf in den geest zoo bewust g woord op het gebed en het geloof en de li

GEL

Het is vanzelfsprekend, dat n uiteenzetting geef van wat ik gelo en den dienst onder de Legervlag.

Is het noodig u te verzekeren van het Leger des Heils en het t mensch de reddende genade van on kunnen worden van de macht van is van ieder geloovige, geheel gel Geest.

Ik geloof, dat God van de heil zijn, in hun geest geheel afgesche in Zijn doel: de redding van zielen; zichzelf onvoorwaardelijk gevend in van hen, die in zonde en nood leven.

Ik verbind mijzelf ernaar te strev zelfde te bevorderen in anderen, den ge den geest van absolute toewijding aan zielen, waarvoor Hij stierf.

Om een waar heilsoldaat te zijn — te worden van de zonde en afgescheide ken, dat onze liefde voor Christus een passie voor de redding van onze meder volk zijn — hartstochtelijk in verlangen

EEN U

Met mijn geheele hart noodig ik de nigen in een eeuwig verbond zulk eer onder ons hebben deze kostbare gave d van den last der zielen, die hun geest v ken verbond te hernieuwen, opdat wij t zielreddend, zelfverloochenend, triomfer iemand onzer — hetzij officier of soldat

Bijna overal neemt men dezelfde h van zielen door de gemeente van Chri geheel vrij uit. Ik vraag mij af, of de o zijn den prijs te betalen voor het succes lijke, persoonlijke toewijding, volharding juisten naam te noemen, getuigen omtre datgene wat den echten zielenwinnaar k ziel.

Wat mijzelf betreft kan ik zeggen, da het geven van mijn gezondheid en krach brengen tot een nieuwe ervaring van z die haar uitdrukking zou vinden in eer zielen — ik met groote vreugde dit offer

Onze gezegende Heer deinsde zelfs r dan aarzelen ons kruis op te nemen, wa menscheid?

ZONDE IS O

Vele dingen zijn veranderd in de wa De zonde in haar vulgaire terugstootend ven als toen, maar de zonde zelf is onv haar gevolgen. In welk gewaad zij zich tusschen God en den mensch, hier en t vernedert en verderft haar slachtoffers en meisjes zoowel als van krachtige L verblind worden door haar bedriegelijk

nvaarden. Doch ik gevoelde, dat weigeren Vien ik toebehoor en Dien ik heb getracht de meer dan 40 jaren.

ot in normale tijden met zich brengt, zijn de met ontzag te vervullen en nu worden gevoegd de problemen en lasten onafscheiden in verband met een oorlog, waarbij

voor de verzekering van dragend gebed en soldaten en Christenvrienden. Nooit tevoren st van de Goddelijke ondersteuning in ant van Gods volk over de gansche wereld.

BEGINSELEN.

rs van mij verwachten, dat ik een zekere mijn houding is tegenover onze beginselen

trouw aan de Leerstellingen en beginselen zelve? Ik ben grondig overtuigd, dat elk Jezus Christus noodig heeft; dat allen verlost; dat het het voorrecht en de heilige plicht worden door de inwoning van den Heiligen

rwacht, dat zij een afgescheiden volk zullen n geest dezer wereld en één met Christus k gedreven door liefde en barmhartigheid, chtigen dienst voor Christus ten behoeve

r mijn persoonlijk voorbeeld en door dit te kweken, die ons Leger deed ontstaan, tus en zelfverloochenende liefde voor de

ik dit versta — is het niet genoeg om gered in van deze wereld. Ik kan mij niet indenlijkheid is, tenzij wij iets bezitten van Zijn en, tenzij wij inderdaad een hartstochtelijk beid voor de redding der Menschheid.

NOODIGING.

soldaten uit zich opnieuw met mij te veree- c, als boven omschreven, te zijn. Sommigen fde verloren. Niet langer zijn zij zich bewust r bezwaarde. Ik smeek dezulken hun verbro- en voorwaarts mogen trekken als één beziel, i Leger van verlossing. God verhoede, dat vreden zal zijn met iets minder dan dat!

heid waar over het gebrek aan het winnen Het Leger des Heils gaat in deze ook niet ak hiervan daarin ligt, dat niet allen bereid i zielen-winnen, den prijs van onvoorwaarde- het gebed, vrijmoedigheid de zonde bij den le eigen ervaring van Verlossing en bovenal, erkert: getrouw handelen met de individueele

dien ik in de toekomst in letterlijken zin door a zelfs van mijn leven, het Leger zou kunnen een verdiept geestelijk leven, een ervaring, rtstochtelijke toewijding aan de redding van u brengen.

terug voor den dood des kruises. Zullen wij ook moge beteekenen, voor de redding der

VERANDERLIJK.

sinds de eerste overwinningen in het Leger. is wellicht vandaag niet zoo openlijk bedre- lerd en onveranderlijk in haar karakter en vertoont, immer is haar gevolg: scheiding maals. Zij ontrooft waarheid en reinheid; verwoest lichaam en ziel van onze jongens en vrouwen. De tragedie is, dat zoovelen ja, dat zelfs groote scharen, alle bewustheid

DE opening van de nieuwe zaal voor Soe- rabaja II onder leiding van Kolonel Beekhuis heeft onder groote belangstelling plaatsgehad. Onder de bestuurs-autoriteiten bevonden zich de Gouverneur van Oost-Java en mevrouw Van der Plas, burgemeester Fuchter en wethouder Yap Sin Fong. Van Legerzijde waren daar natuurlijk vele heils- soldaten en in Soerabaja werkzaam zijnde officieren, terwijl Lt.-Kolonel Lebbink en Adjutant Palstra den Terr. Kommandant ter- zijde stonden. De talrijke bloemstukken ge- tuigden van de belangstelling, welke deze nieuwe opening van vrienden mocht genieten.

De nieuwe zaal is een keurig, modern gebouw, dat in de rommelige donkere straat midden in de Chineesche buurt, reeds van verre de aandacht trekt door zijn licht en aantrekkelijk uiterlijk. Het interieur is tot in de puntjes verzorgd en rustig van uit- voering, terwijl bijbelteksten in het Ma- leisch den binnenkomende dadelijk trekken. De zaal en woning zijn ontworpen door den architect J. P. de Graaff en uitgevoerd door het bouwkundig bureau Tio & Tan. En natuurlijk zijn de Kapiteins Boschma trotsch op hun mooie nieuwe zaal!

DE INWIJDING.

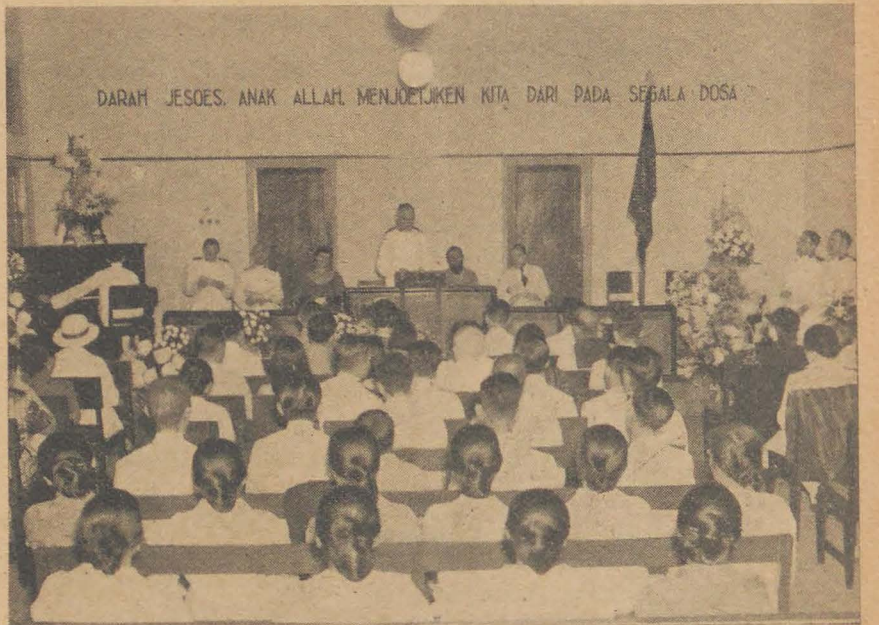
Na de gebruikelijke opening van dit samen- zijn, waarbij Majoor Kyle en Adjutant Palstra Gods zegen vroegen, heette Kolonel Beekhuis de aanwezigen hartelijk welkom en dankte speciaal den Gouverneur en den burgemeester voor hun persoonlijke belang- stelling. Daarop memoreerde de Kolonel, hoe zéér noodig dit nieuwe gebouw was, om den arbeid op doeltreffende wijze te kunnen voort- zetten. Met een enkel woord stond spreker stil bij den grooten geestelijken nood in deze wereld en het verlangen van het Leger des Heils zijn deel te doen om de menschheid te helpen.

Hierop spraken respectievelijk de Gouver- neur en burgemeester hartelijke woorden, waarbij zij het Leger des Heils gelukwens- chen met deze nieuwe uitbreiding en betere

NIEUWE ZAAL VOOR DEN EVANGELIESATIE-ARBEID ONDER DE CHINEEZEN TE SOERABAJA

Gouverneur Van der Plas en burgemeester Fuchter voeren het woord.

Kolonel Beekhuis leidt de plechtigheid.

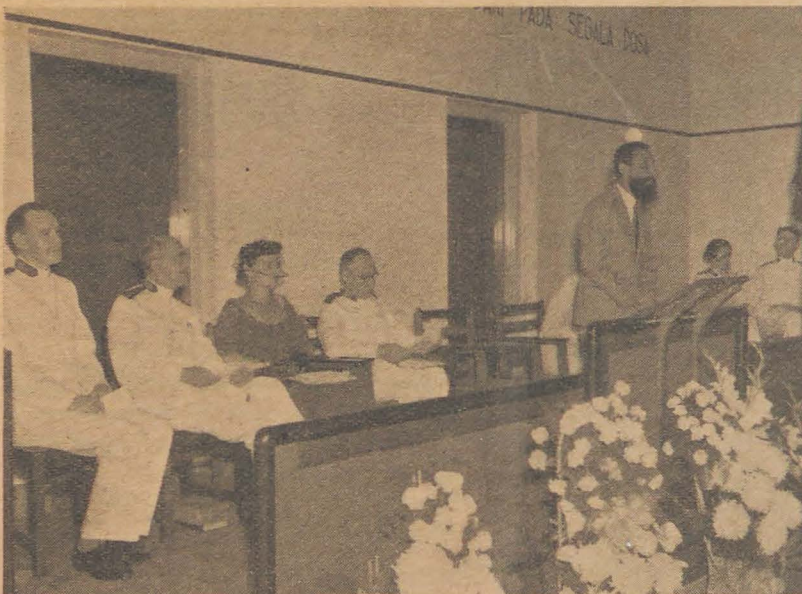
GEDURENDE DEN OPENINGS- DIENST

localiteit voor hun zegenrijken arbeid, wat vooral in tijden als deze tot voldoening stemt. Beide autoriteiten gaven blijk van hun warme sympathie voor het werk onzer organisatie, dat ook in Soerabaja reeds zoo- vele gezegende resultaten heeft bereikt.

Lt.-Kolonel Lebbink, de Financieel-Secre- taris, bracht daarna dank aan den architect en de aannemers voor de wijze, waarop het nieuwe gebouw tot stand kwam. De Kolonel gaf daarna eenige cijfers en vertelde, hoe voor dezen bouw gelden waren ontvangen van de burgerij vooral in de Chineesche wijken. Uit het internationaal zendingsfonds van het Leger des Heils was f 4500.— voor dit doel ontvangen. Ondanks dit alles bestaat

er echter nog een tekort van f 5400.— en er werd een beroep gedaan op de Leger- vrienden om te helpen dit tekort zoo spoedig mogelijk aan te vullen.

Na het vertrek der autoriteiten werd de eerste samenkomst in de nieuwe zaal ge- houden door Kolonel Beekhuis. Kapitein Bo- ma en broeder Tjan Eng Bie kregen ge- legenheid een woord te spreken, evenals Sergeant-Majoor Yon Kin, die in het Chineesch sprak. Majoor Tichelaar las een gedeelte uit Gods Woord. Gods bijzondere zegen werd in dit samenzijn ervaren en wij bidden, dat in de toekomst vele zielen voor Christus mogen worden gewonnen in dit nieuwe Godshuis.

GOUVERNEUR VAN DER PLAS AAN HET WOORD

(vervolg van pag. 4 kol.3).

te zondigen verloren hebben en daardoor ook de bewustheid een Verlosser noodig te hebben. Zelfs sommige heilsoldaten beseffen niet de vreeselijkheid der zonde en missen daardoor de innerlijke ontroering, die anderen er toe brengen zal de verderfelijke macht der zonde te zien.

WIJ MOETEN DEN WEG WIJZEN.

In de veranderde toestanden van onzen tijd is het ongetwijfeld noodig de menschen te benaderen met nieuwe methoden. Aan de biddende, ernstige, van liefde brandende ziel, zal echter de rechte methode gewezen worden. Waar een brandende ontferming is in het hart, komt ook de vindingrijkheid der liefde. Onze eeuw is grotendeels een God-looze eeuw. Zelfs de z.g. Christelijke naties hebben tot op zekere hoogte het gaan naar Gods- dienstige samenkomsten nagelaten. Afgunst, jaloezie, haat en vrees beheerschen de politiek van vele regeeringen.

Materialisme — het najagen der dingen, die men ziet, welke dingen vergankelijk zijn — heeft de oogen der menschen verblind voor de dingen, die men niet ziet, welke eeuwig zijn. Het menscheijk geslacht is afgedwaald van God en heeft dientengevolge zijn richting verloren. Het is onze taak hun den weg terug tot God te wijzen.

Wij, die Christus beschouwen als onzen Verlosser en Meester, kennen het geheim van het ware leven, het geheim van datgene waarnaar ieder mensch snakt.

Dat geheim heeft Hij toevertrouwd aan ons als Zijn kinderen, opdat wij het aan de menschheid zullen bekend maken. Zullen wij Hem teleurstellen? Stelt gij Hem teleur? Geef uw antwoord in alle oprechtheid aan Hem.

Mevrouw Carpenter is geheel één met mij in doel en verlangen in bovenstaande woorden neergelegd, die gericht zijn tot alle heilsoldaten, de gansche wereld over. Moge God u zegenen en u vervullen „met alle blijdschap en vrede in het gelooven”!

Uw u toegenegen,
George L. Carpenter
Generaal.

(vervolg van pag. 4).

Inderdaad betekent deze loods een zeer groote verbetering. Het gebouw bevat 72 bedden, het is eenvoudig, maar keurig ingericht en alles getuigt van reinheid en doel- matigheid.

De oude loods staat er nog en als men dez bouwvallige loods vergelijkt met het gebouw dat thans is geopend, dan valt eerst rech het groote verschil op en dan beseft me- tevens hoe noodig het was dat hier een nieuw gebouw kwam.

Met een rondgang door de loods en he aanbieden van ververschingen werd d plechtigheid besloten.

Natuurlijk wordt ook geestelijke arbei verricht op de Kolonie. Zonder dezen belang- rijken factor tot opheffing van den mensc zou het Leger des Heils zijn moeilijk wro niet kunnen verrichten. Er is een l loods, waar bijeenkomsten worden ge- en onderricht wordt gegeven. Een jongensmuziekkorps begeleidt den zang

Ook heeft Boegangan een eigen ve en keurige melkerij, welke een goeder heeft in Semarang.

ENKELE CI

Op Boegangan werden tot en n November gedurende 1939 verpleegd
mannen 406
vrouwen 304
jongens 179
meisjes 85
totaal 974 personen
Totaal verpleegdagen over 11
1939 : 173.156, hetgeen een gem
sterkte geeft van 512 personen

Niet de vreugde die u wordt bereid; maar slechts die, welke gij voor anderen bereid, kan u waarlijk gelukkig maken.

Geven is een kunst; want de waarde van hetgeen men geeft hangt meer af van de wijze, waarop men geeft, dan van het-geen gegeven wordt.

KERSTKLANKEN.

MALANG.

Onder leiding van Majoor Barbier.

Begonnen werd met een Kerstuitdeeling voor de armen, jong en oud, waar niet alleen verteld werd en een pakje werd ontvangen, doch waar Majoor Hermes met zijn tooverlantaarn vooral den kinderen veel vreugde bereide.

Verder had het Malangsche zangkoor, dat zulke uitstekende diensten verrichtte gedurende de Kerstdagen, de vreugde voor de Radio te mogen zingen en Kerstvreugde te brengen in het huis en hart van menig luisteraar. Ook zongen zij hun lied op de zalen in het Militair-Hospitaal, wat zeer gewaardeerd werd en bij menigeen oude herinneringen wakker riep en velen tot tranen toe bewoog.

De zang-uitvoering op Zondagavond vóór het Kerstfeest was mooi, er werd goed gezongen, doch het beste was, dat velen dien avond een nieuwe toewijding maakten.

De Vroegdienst was zeer gewijd; er was een teere stemming in de stampvolle zaal. De kleuters zoowel als het zangkoor zongen met bezieling en het woord van de Majoor als Gods dienstmaagd, drong diep in het hart. Drie zielen maakten een nieuwe toewijding.

Met de Militairen was het koffie-uurtje fijn en het beste bewijs, dat het hart van velen geraakt was, was wel, dat de meesten hunner des avonds in de samenkomst waren en ernstig luisterden.

In korps II werd den tweeden dag een gezegend Kerstfeest gevierd. Een fijne schare menschen vulde de zaal, het zangkoor zong enkele mooie liederen en op duidelijke, eenvoudige wijze werd door de Majoor het Kerstevangelie gepredikt. Velen knielden dien dag neer om voor het eerst of bij vernieuwing den Heiland hart en leven te geven. Het was voor Malang een zeer gezegend Kerstfeest, dat lang in herinnering zal blijven.

PEKALONGAN.

Ook hier werd begonnen met het uitdelen der kerstmanden en een 80-tal gezinnen konden blij gemaakt. Met de bewoners van de Veldpolitie-kazerne werd een mooi Kerstfeest gevierd. Ook in de gevangenis werd een gezegende samenkomst geleid door Kapitein Poot te zamen met de korps-officieren. De groote schare, die bijeenkwam voor de penluchtsamenkomst, deed veel verwachten, doch de regen bracht verandering. Avonds was echter de zaal mooi bezet voor een goede meeting.

Op het Residents-erf werden Kerstliederen gezongen op Kerstavond, hetgeen zeer gewaardeerd werd. De samenkomst op den eersten Kerstavond was rijk aan zegen en Kerstviering in den kampong was bijzonder goed geslaagd. Een warm Legervriend van ons in staat gesteld aan velen daar een mooi feest te bereiden.

RA'S OOSTKUST.

Het Leger des Heils-wijze is ook hier feest gevierd. Voor het eerst werd een demonstratie gegeven in de Beatrix-kerk te MEDAN, waaraan de kinderen van de huizen medewerkten en waarvan Majoor Meyer de leiding had. Het Kerstfeest werd gevierd in de Delikatessenzaal. Vooral de kinderen van het Kinderhuis hebben zich dapper

aan het feest voor de contribuanten en vrienden. De beide kinderhuizen droegen een karakter, waarbij door alle gezinnen

om half vijf op Kerstmorgen togen. Sommige grootere kinderen en jongeren vonden velen van dagen kerstliederen te zingen, daardoor zegen brengend en velen ontvangend. Daarop volgde de Wijlingsdienst in de korpszaal.

POELOE SI TJANANG. Een bijzonder mooi Kerstfeest is gevierd met de patiënten der lepra-kolonie. In de nieuw gerestaureerde zaal stonden twee mooie kerstboomen en met stralende gezichten zaten daar de patiënten. De meisjes van de kolonie deden een mooie oefening en Majoor Roemers had alle eer van haar „training”. Het fluitorkest

van patiënten liet zich hooren, terwijl ook een mondorgelclub medewerking verleende. Brigadier Meyer bracht de Kerstboodschap op duidelijke, zegenende wijze en toen de pakjes daarop werden uitgedeeld was de Kerstvreugde volmaakt voor deze menschen, die zooveel moeten missen.

OENGARAN.

Ook hier is gezegend Kerstfeest gevierd. Dit werd voorafgegaan door een bezoek van mevrouw Lt.-Kolonel Lebbink. In de zeer ernstige samenkomst door haar geleid openden velen der kinderen hun hartje voor den Heiland.

Adjudant Brouwer was gekomen voor de Kerstdemonstratie. Bij die gelegenheid werd ook de Padvindsterstroep geïnstalleerd en het was een groote verrassing, toen de „Edelweiss-troep” namens den Kommandant een mooie troepvlag ontving.

Op Kerstmorgen klonken reeds vroeg de Kerstliederen door het stille Oengaran, wat gevolgd werd door den Vroegdienst in het Kinderhuis. Natuurlijk werd er ook echt huiselijk feest gevierd met de kinderen. De Padvindsterstroep bracht op den tweeden dag een bezoek aan het Zendingsziekenhuis om den patiënten ook Kerstvreugde te helpen bereiden, wat zeer gewaardeerd werd.

Kerstviering in Kasijan.

KASJAN.

Een bijzonder mooi Kerstfeest werd hier gevierd. Al weken lang was men druk in de weer geweest, om alle menschen van nieuwe kleeren te voorzien, wat op zichzelf voor hen een feest is. Majoor Roslund had enkele tableaux voorbereid en tijd noch moeite hiervoor gespaard. Dit gedeelte van het programma slaagde bijzonder goed.

De uitdeeling van de kleeding was om niet te vergeten. Hoe trots en blij waren allen! Toen kwamen de samenkomsten.

Om den verlichten Kerstboom vierden wij met deze ex-bedelaars een mooi Kerstfeest en zongen wij de oude Kerstliederen.

Twaalf zielen kwamen gedurende deze dagen tot den Heer, terwijl wij de vreugde smaakten vijf soldaten en zeven rekruten onder de vlag in te zegenen. Natuurlijk was de feestmaaltijd, waaraan door Majoor Andersson extra zorg besteed was, een belangrijk nummer van het Kerstprogramma voor deze arme menschen.

ONZE VELDTOCHT.

De berichten, welke de verschillende Officieren meebrachten op het Hoofdkwartier over gezegende tijden in verband met de bijzondere samenkomsten van dezen Veldtocht in Januari, waren zeer bemoedigend en hebben ons hart verblijd.

Gedurende Februari zullen de korps-officieren zooveel mogelijk hun tijd en kracht geven aan een intense voorbereiding voor de twee dagen van

GEBED EN VEROOTMOEDIGING op Zondag en Maandag 25 en 26 Febr. a.s.

Gedurende deze dagen zullen bijzondere samenkomsten worden gehouden, waarin het persoonlijk gebed zoowel als de voorbede, de voornaamste plaats zullen innemen.

TARAKAN.

Ook van dezen verren post bereikte ons bericht over gezegende Kerstsamenkomsten en een mooi geslaagd feest met de militairen. De foto (die wij tot onzen spijt niet meer op konden nemen) toonde een fijne club jonge mannen, aan een welvoorzien disch. Doch ook de ware geest van het Kerstfeest was zeer merkbaar en met vreugde kan door allen op dit Kerstfeest worden teruggezien.

CHERIBON.

Ook dit korps heeft een gezegend Kerstfeest gevierd. Aan meer dan 100 gezinnen kon een goed gevulde kerstmand uitgereikt worden. Ook in de gevangenis werd Kerstvreugde gebracht.

De bijeenkomst geleid door Majoor Rama-ker was „vol” van Gods Geest. De boodschap over den Naam van Jezus trof de harten en twee personen zochten den Heiland. De

Lt.-Kolonel en mevr. Lebbink

leiden de Kerstsamenkomsten in Batavia.

Hoewel gedurende de Kerstdagen de Kolonels de leiding der bijeenkomsten hadden, was Kolonel Beekhuis op 21 December overgekomen voor de Jeugdemonstratie in het I.E.V.-gebouw. Alle afdelingen hebben daartoe hun medewerking verleend en hun best gedaan den avond te doen slagen. Er was een talrijk en dankbaar publiek. Toen kwamen de feestdagen zelf.

Reeds den Zondag tevoren waren de Kolonels aanwezig. In de stille sfeer van de Heiligingssamenkomst in Batavia I stond de Kolonel stil bij de Kerstboodschap van H. M. de koningin, waaraan hij verder een diep ernstig woord voor de Christenen persoonlijk toevoegde. Ook de middagsamenkomst zoowel als de avondsamenkomst waren goed bezocht. Ondanks den regen waren velen opgekomen des avonds; het was een vreugdevolle bijeenkomst, waarin de krachtige prediking van den Kolonel velen tot nadenken bracht.

Aangezien de Kolonels natuurlijk slechts op één plaats tegelijk konden zijn, was de leiding van de Kerstsamenkomsten zelf in handen van de Adjudants Jansen; deze bijeenkomsten waren zeer gezegend en er was blijdschap over een ziel, die zich overgaf aan Christus. Het kinderfeest van de Zondagsschool werd weer geleid door de

Kolonels die het „fijn” deden. Het mooie kerstverhaal door mevrouw verteld vond grage luisteraars, de mondorgelclub en padvindsters assisteerden en het was een echt ouderwetsch Kerstfeest.

Ook het feest voor den Gezinsbond onder leiding van mevrouw Jansen zelf, zoowel als het eerste P.V.-Kerstfeest zijn goed geslaagd en met vreugde kan Batavia I op deze Kerstviering terugzien.

Batavia II. Hier leidden de Kolonels een zeer gezegenden Kerstdienst op Kerstmorgen. Veel regen — doch de zaal stampvol en de echte stemming onder de menschen. Met blijdschap werd nogeens verteld over de liefde van God, die Zijn Zoon gaf aan deze wereld; beide door mevrouw en Kolonel Lebbink; het zangkoor zong en alles te zamen deed dit eerste samenzijn tot een zeer gezegend uur worden. Het kinderfeest des middags den tweeden dag was een echt feest, met tractaties, een mooi verhaal en veel zang en vreugde.

Het Militair-tehuis. Hierover schrijft een der gasten o.m. het volgende. „Namens de 120 bezoekers, die aan het Kerstfeest hier deelnamen, wil ik gaarne openlijk dank betuigen voor de wijze, waarop dit feest gevierd is. Voor den Kerstmaaltijd waren de Kolonels Lebbink met ons en allen lieten zich het feestmaal uitstekend smaken. Des avonds om 7 uur waren we allen weer vereenigd om den Kerstboom. De Plaatselijk Militair-Commandant deed zich dien avond tegenwoordigen door zijn adjudant, wat zeer op prijs gesteld werd. Een persoonlijk schrijven van zijn chef werd door hem voorgelezen. Voorzrachten, liederen, etc. werden gegeven en tractatie ontbrak natuurlijk niet. Na afloop van de pauze las Kolonel Lebbink de Kerstboodschap van H. M. de koningin voor, waarna gezamenlijk het „Wilhelmus” werd gezongen; mevrouw Lebbink eindigde met dankgebed. Ook den tweeden dag werd nog een feestavond georganiseerd en de voldoening, waarmee de Kapiteins Geus op dit Kerstfeest terug kunnen zien, is hun zeker een belooning voor al de moeite, die ze zich hebben getroost.”

Nog zij gemeld, dat ook in het Militair Hospitaal aan velen een prettig feest bereid werd, waarbij ook het Hoofd van het Militair Hospitaal blij gaf van zijn belangstelling door zijn tegenwoordigheid.

Ook willen wij melding maken van het feest in het Meisjeshuis voor de contribuanten en vrienden onder leiding van mevrouw Lebbink.

In **BUITENZORG** werd door de Kolonels een zeer geslaagd feest geleid bij het uitreiken der Kerstpakketten. Hiervoor was veel belangstelling van buitenaf en gaarne maken wij hier in het bijzonder melding van de aanwezigheid van de Raden Ajoë van den Regent van Buitenzorg en het bestuur der Huisvrouwen-vereeniging.

den Heer; in de kindersamenkomst openden 15 kinderen hun hartje voor den Heiland. Des avonds waren er meer dan 100 menschen bijeen en 8 personen zochten vergeving van zonden. Ons hart is vol van dank aan den Heer.

Oudejaarsavond in het Militair-tehuis te SOERABAJA.

De Kerstboom brandde dien avond nogeens voor het laatst en in huiselijke sfeer zaten de bewoners van het huis te zamen. Deze avond is altijd een herinneringsavond en Adjutant Voogt doelde op hetgeen in het vaderland was achtergelaten, toen hij de schare toesprak. Onder het gebruik van een „Hollandsche oliebol” verscheen opeens „het jaar 1939” en bracht zijn jeugdigen opvolger 1940 mee. Zij spraken ons toe en gingen daarop weer heen. Er werd gezongen en enkele muziekstukjes werden gegeven, terwijl mevr. Adjutant Voogt als moeder van het tehuis naar aanleiding van Gods Woord ernstige woorden sprak. „God regeert, geef uw leven in Zijn handen” dat was in enkele woorden de inhoud van haar toespraak. Kapitein de Bree kreeg ook nog gelegenheid een woord te spreken en bij den overgang van het jaar maande Adjutant Voogt allen het nieuwe jaar met rust en vertrouwen in te gaan. Adjutant v.d. Herik sloot met dankgebed.

Br. H.

OFFICIEELE MEDEDEELINGEN

NATIONAAL HOOFDKWARTIER

Aanstellingen:

Kapitein A. Kreikamp, naar Soerabaja Oost-Java District. (tijd.)
Kapitein P. Riemersma, naar Oengaran, Tehuis v. vrouwen en kinderen.

A. C. BEEKHUIS

Territoriaal Kommandant.

Bandoeng, 20 Januari 1940.

KOMENDE GEBEURTENISSEN.

De Chef-Secretaris.

3 Februari — Opening korps Pati *
4 " — Pati ('s morgens) *
Koedoes ('s avonds) *
5 " — Soerabaja (K.K.-raad).
11 " — Palimanan ('s morgens).
Cheribon ('s avonds).
25 " — Solo *
26 " — Ngawi *
(* met mevr. Ridsdel).

Mevr. Lt.-Kol. Ridsdel (Terr. G.B. Secre.)

5 Februari — Semarang I.

13 " — Cheribon.

14 " — Tegal.

15 " — Pekalongan.

Brigadier Hiorth.

4 Februari — Bandoeng I; 11 — Batavia II; 17-26 Semarang, met groep Kadetten.

Brigadier Loois.

3 Februari — Pati*; 4 — Pati en Koedoes*; 11 — Poerworedjo; 15 — Rogoemoeljo; 18 — Djokja; 22 — Magelang II; 25 — Solo*; 26 — Ngawi*; 28 Poerwonegoro. (* met den C.S.).

Majoor Barbier.

11 Februari — Poerwonegoro; 12 — Sa-poeran.

Majoor Both.

17-26 Februari — Batavia, met een groep kadetten.

Majoor Ramaker.

4 Februari — Bandoeng, Jongenshuis; 11 Palimanan en Cheribon (met den C.S.)
21 — Malang, Mil. tehuis; 22 — Soerabaja, Mil. tehuis; 25-26 Kaijan.

Adjudante Brouwer.

4 Februari — Blitar; 5 en 6 Soerabaja; 17-26 Magelang, met een groep kadetten.

Adjutant Palstra.

4 Februari — Malang II; 7 — Soerabaja, Loge; 11 — Blitar; 12 — Toeloeng-agoeng; 16 — Soerabaja, Darmozaal; 20 — Soerabaja, Landraadzaal; 25-26 Soerabaja I.

AANTEKENINGEN VAN DEN CHEF-SECRETARIS

Lt. Kolonel D. S. Ridsdel.

FEBRUARI 1940.

„Als God u een geestelijke vertroosting schenkt, neem haar met dankzegging aan, maar versta dat het een gunstbewijs van God is.”

Thomas à Kempis.

17 Januari 1940.

Onze Leider.

De Territoriaal Kommandant heeft, onvermoeid als altijd, verschillende inrichtingen bezocht en Kerstsamenkomsten geleid in een aantal posten. Het nieuwe jaar is goed ingezet met de opening van de nieuwe jongensloods op Boengan; terzelfdertijd werd Dr. Pilon, die met zijn echtgenote pas van Europeesch verlof is teruggekeerd, opnieuw verwelkomd als de geneesheer van ons Ooglijdershospitaal te Semarang. Deze gebeurtenissen vonden plaats onder leiding van den Territoriaal Kommandant, evenals de opening van de keurige nieuwe zaal van Soerabaja II. De openingsplechtigheid werd bijgewoond door Gouverneur en mevrouw Van der Plas, den burgemeester van Soerabaja, vergezeld door een aantal autoriteiten.

Terwijl deze aantekeningen geschreven worden, brengt onze Leider met zijn Secretaris een bezoek aan Koendoer, in verband met de officieele ingebruikname van enkele nieuwe gebouwen voor de patiënten van deze Leprozerie. Naast zijn vele reizen heeft de Kommandant officierssamenkomsten geleid te Bandoeng en Batavia.

De Veldtocht.

De officieren van het Hoofdkwartier zijn meerdere malen uit specialen geweest gedurende de maand Januari, alsook verschillende inrichtingsofficieren. De door hen geleide samenkomsten werden goed bezocht en zielen kwamen tot den Heer. Van de verre posten hebben wij nog geen berichten binnen, doch ongetwijfeld zijn alle officieren bezig te trachten om door middel van onzen Veldtocht nieuwe mensen te bereiken en zoo mede te werken aan het welslagen van deze poging.

De Generaal heeft besloten, dat er in alle Territories een Veldtocht zal worden gehouden van Paschen tot Pinksteren. De Territoriaal Kommandant rekent er op, dat ieder officier, plaatselijk officier en soldaat hieraan een werkzaam aandeel zal nemen. Het is aanmoedigend te bedenken, dat onze makkers over de geheele wereld zich met ons zullen vereenigen ter bereiking van ons groote doel: de redding van kostbare zielen.

De Chef-Secretaris en Mevrouw Ridsdel leiden gezegende Kerstsamenkomsten in Soerabaja.

In het „William-Booth” ziekenhuis werd Kerstfeest gevierd met een aantal oud-patiënten van het afgelopen jaar, op 23 December.

Aangezien de trein uit Bandoeng vertraging had, was het niet mogelijk voor den Chef-Secretaris en mevrouw Ridsdel om deze Kerstviering te leiden. Deze taak werd echter overgenomen door Adjutant Palstra, die naar Soerabaja was overgekomen, om den Kolonel te assisteeren gedurende de Kerstdagen.

De zaal van het ziekenhuis was overvol. Majoor Kyle gaf eenige bijzonderheden omtrent den arbeid gedurende 1939 en vertelde o.m. dat het aantal in het ziekenhuis geboren baby's de 600 reeds flink had overtroffen.

Het was een mooi feest rondom den prachtige Kerstboom, Adjudante Hansen van Bandoeng vertelde een Kerstverhaal, goed geslaagde tableaux, het Kerstgebeuren vertellend, werden gegeven en alles te zamen gaf veel te genieten. Voor de kinderen was de groote tafel met verlokkelijk uitziende cadeaux natuurlijk een groote attractie.

Bezoek aan Toeren.

Op Zondagmorgen den 24sten December, vertrokken de Kolonels naar Toeren. Kapitein Baastö had er voor gezorgd, dat de zaal in eenige wijze gedecoreerd was. De zaal geheel gevuld en er heerschte een goede stemming. Aangezien het de dag voor Kerstis was, werden natuurlijk aller gedachten alleen geleid. Ook werd dien morgen door

mevrouw Lt.-Kolonel Ridsdel een baby opgedragen aan God en het Leger. Deze kleine was door den vader aan het Leger des Heils gegeven; daar zijn vrouw was gestorven en hijzelf voelde niet die taak op zich te kunnen nemen, had hij de officieren gevraagd het kind te willen grootbrengen. Wij zijn er zeker van, dat de officieren het zullen opvoeden in de vreeze des Heeren.

Het bijbelwoord werd door mevrouw Ridsdel verklaard in deze samenkomst, terwijl de Kolonel een ernstig woord sprak, na een mooi lied, gezongen door het zangkoor. Een aantal makkers maakte dien morgen een nieuwe toewijding.

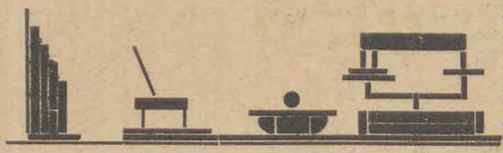
De Kerstsamenkomsten.

Soerabaja I.

De Vroegdienst in korps I werd geleid door mevr. Lt.-Kolonel Ridsdel, die door haar boodschap de harten der mensen wist te treffen en noemens het heerlijke Kerstfeest voor allen ontvouwde op zulk een wijze, dat de ziel geroerd werd. Het zingen der kinderen vooral ook, riep vele herinneringen wakker.

Het zingen in de C.B.Z. bracht zegen tot hen, die door ziekte veel moesten missen gedurende de kerstdagen.

De Kerstdienst des avonds was prachtig bezocht, bezielde getuigenissen van hen, die Christus in dit jaar hadden gevonden, gaven groote vreugde. De Jeugdemonstratie op den tweeden feestdag onder leiding van Adjutant Palstra is welgeslaagd. Zeer vlot werd een keurig programma afgewerkt en de jeugd mocht warmen bijval oogsten.

De Gezinsbond.

Mevrouw Ridsdel heeft met den Territoriaal Kommandant enkele plannen besproken in verband met de ontwikkeling van ons Gezinsbondwerk. Met genoegen vernemen wij, dat de Gezinsbond gestadig vooruitgaat. De Territoriale G.B. Secretaresse verzekert echter, dat er nog genoeg ruimte is voor uitbreiding. Velen zullen er belang in stellen te vernemen, dat de Territoriaal Kommandant er in heeft toegestemd, dat mevr. Adjutant Frederiksen van de Rouwiga-Sectie en mevr. Adjutant Juutilainen van de Koelawi-Sectie officieel worden aangesteld als Sectie-Gezinsbond-Secretaresse. We gelooven, dat dit een stap is in de goede richting. Onze gehuwde vrouwelijke officieren hebben een groote kans om een nuttig en gezegend werd te doen in dezen tak van arbeid, en de meesten van hen geven haar tijd en aandacht reeds zooveel mogelijk aan de behartiging van den Bond.

Op het strijdpad.

De Financieel-Secretaris, Lt.-Kolonel Lebbink, is afwezig geweest van het Hoofdkwartier en heeft Semarang, Soerabaja, Toeren en Blitar bezocht. De Mannen Maatschappelijk Secretaris, Majoor Ramaker, is juist teruggekeerd van een bezoek aan Sumatra's Oostkust.

Long Service Order.

Mevrouw Majoor Midtbö heeft op 5 Februari 25 jaren van langdurigen en getrouwen dienst volbracht. Zij heeft eerst in Noorwegen en daarna in Ned.-Indië haar tijd en krachten aan den Legerarbeid gewijd. Wij bieden haar onze oprechte gelukwensen aan en wenschen haar nog vele gelukkige en nuttige jaren toe in het werk wat haar lief is. Zeer zeker zal het haar op den 5den Februari niet aan belangstelling ontbreken.

Personalia.

In de gezinnen van de Adjutants Lippe en de Kapiteins van der Veen heerscht vreugde over de komst van een dochtertje. Moge de Heer deze kleinen zegenen en bewaren!

Nog vermelden wij de uitdeeling van Kerstmanden aan een 125-tal arme gezinnen, bij welke uitdeeling de vlootpredikant en mevrouw Oegema tegenwoordig waren. Deze beide gasten begeleidden den zang met piano en viool, wat zeer gewaardeerd werd. Het woord door ds. Oegema tot de menschen gesproken was gezegend en werd met de stoffelijke gave als een geestelijke schat, huiswaarts genomen.

De Chef-Secretaris leidde den Vroegdienst in korps III, bijgestaan door Adjutant Palstra. Het was een goede samenkomst, waarin de Kolonel de heerlijke Kerstboodschap met kracht predikte.

In Soerabaja II leidde de Kolonel de Jeugdemonstratie. Het was er tjokvol. Een keurig programma werd vlot afgewerkt en zeer voldaan gingen allen huiswaarts.

De bijeenkomst onder leiding van de Kolonels op SEMAROENG was bijzonder gezegend. Een aantal officieren was mede tegenwoordig, terwijl de aardige versiering en mooie Kerstboom een prettige sfeer gaven. Het zangkoor zong enkele mooie liederen, die de ziel zegenden. Een 16-tal soldaten en rekruten werd ingezegend. De altijd indrukwekkende Kerstgeschiedenis vond ruimen ingang in de toebereide harten. Het was een onvergetelijk uur.

Daarna gingen de Kolonels naar het Militair-tehuis om met de „jongens” het koffië-uurtje te genieten. De aanwezige officieren vormden een zangkoor en zongen een der oude Kerstliederen. Het woord van den Kolonel ging „er in”. Mevrouw Adjutant Palstra zong een mooien solo en toen sprak mevrouw Kolonel Ridsdel een woord van hart tot hart; menige teere snaar werd geraakt. Het was een goed en gezegend uur.

Kapiteine Reyerse moest helaas weer in het Ziekenhuis worden opgenomen, ditmaal te Bandoeng. Kapiteine van Druiten is voor enkele dagen in het Ziekenhuis om een behandeling te ondergaan, terwijl ook Kapiteine Hidding op de ziekenlijst staat. Moge de Heer onze zieken makkers een spoedig herstel geven!

Tot onze spijt moeten wij melden, dat Majoor Barbier, die maand na maand onze Strijdkreet en andere periodieken redigeert, een infectie heeft opgelopen. De Majoor heeft veel pijn, doch verricht desondanks haar werk op de Redactie. Wij hopen, dat er spoedig beterschap zal intreden. Het was een teleurstelling voor de Majoor niet de korpsen te hebben kunnen bezoeken, waarvoor zij stond aangekondigd. Majoor Both heeft in haar plaats de samenkomsten in Ngawi geleid en had een goeden tijd. De Kapiteins Wattimena raken al aardig thuis in Ngawi.

Makassar.

Er is juist een brief binnengekomen van Adjudante Schot, waaruit wij vernemen, dat het Leger ook dit jaar met Kerstmis vreugde heeft gebracht aan zieken en behoeftigen in Makassar. Het Militair Hospitaal werd bezocht, versnaperingen werden uitgereikt aan de mannen en speelgoed aan de kinderen van militaire gezinnen. De Kerstboom, als altijd de groote attractie, ontbrak niet op het feest. Ook de nieuwe Leprozerie werd niet vergeten. De arts van de Leprozerie kende het Leger des Heils van Pelantoengan en stelde het zeer op prijs, dat de heilssoldaten de patiënten kwamen opvroolijken.

Medan.

Majoor Koning van het Europeesche Kinderhuis te Medan stuurde ons een opgewekten brief over haar werk in deze belangrijke stad. De Majoor is herkozen als lid van den Voogdijraad, en het is haar een vreugde hulp en raad te verlenen waar deze gevraagd wordt.

De Kweekschool.

Brigadier Hiorth en zijn staf kwijten zich met blijmoedigen ijver van hun belangrijke taak, n.l. het vormen van de Kadetten tot flinke strijders. Mevrouw Ridsdel en ik zelf hebben juist een Geestelijken Dag geleid in de Kweekschool. Een aantal officieren van Bandoeng was mede aanwezig en wij hadden te zamen een goeden dag.

De Territoriaal Kommandant heeft besloten, dat ook de Kadetten van dezen cursus uit zullen gaan voor een tiendaagschen Veldtocht in de maand Februari. Voor de korpsen, die worden bezocht, zal dit zeer zeker een groote hulp beteekenen.

Midden-Java Divisie.

Brigadier Loois zendt goede berichten van Midden-Java. De samenkomsten, door den Brigadier geleid in verschillende korpsen, waren goed bezocht. De officieren zijn steeds bezig nieuwe wegen te vinden om ons werk tot grootere uitbreiding te brengen.

In Pati hopen wij een nieuw korps te openen. Hiervoor bestonden reeds lang plannen. Kapiteine Ossendrijver zal met de hulp van twee assistenten het werk beginnen. De openingssamenkomst zal plaats vinden op 3 Februari onder leiding van den Chef-Secretaris, bijgestaan door den Divisie-Officier.

Dagen van Gebed en Verootmoediging.

Op Zondag en Maandag 25 en 26 Februari zullen in verband met onzen Veldtocht twee dagen van gebed en verootmoediging gehouden worden in onze korpsen. Bijzondere samenkomsten zullen gedurende die dagen plaats hebben. Laten al onze makkers zooveel mogelijk hieraan deelnemen, en gelooven voor een nieuwen doop van den Heiligen Geest.

DE CHEF-SECRETARIS EN MEVROUW RIDSDEL IN BANDOENG II.

Op Zondag 14 Januari werd het Chineesche korps in Bandoeng bezocht door Lt.-Kolonel en mevr. Ridsdel. Het was een goede dag. Er heerschte een opgewekte stemming in de samenkomsten en het beste van alles was, dat in de avondsamenkomst twee personen de goede keuze deden.

De kadetten zongen onder leiding van mevr. Brigadier Hiorth een mooi lied en gaven hun medewerking in de samenkomsten, terwijl zij tevoren door hun zang de menschen naar de samenkomsten hadden weten te trekken.

STEPHANOS MAGAR, een Bijbelcolporteur in Egypte, verliet voor enkele jaren zijn land, om het Evangelie in Arabië te brengen door middel van Bijbelverspreiding. Gewaagde onderneming! De Regeering liet den invoer van Bijbels niet toe en telkens waren Evangelieboodschappers teruggekeerd, letterlijk uitgeworpen uit dat land. Lang zon Stephanos Magar, om zijn doel te bereiken, op een plan, dat kans van slagen had. Eindelijk meende hij het gevonden te hebben.

Hij liet eenige groote kisten vol Bijbels pakken en verzorgde zich van een bijzonder mooi gebonden exemplaar, dat hij zorgvuldig in zijden doeken wond.

De kisten werden verzonden naar Arabië en zelf sloot hij zich aan bij een gezelschap van Mecca-gangers (Mohammedanen, die de bedevaart naar het heiligdom te Mecca maken).

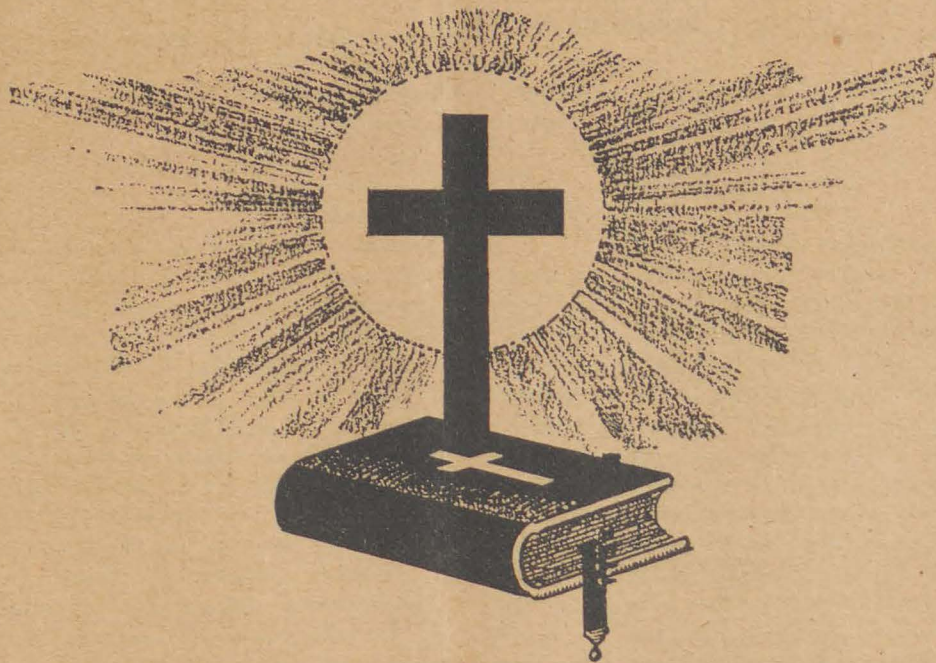
Hoe vurig bad Stephanos Magar onderweg, dat zijn plan niet ontdekt en daarmede verijdeld zou worden! Zijn fraaien Bijbel hield hij zorgvuldig verborgen in de plooiën van zijn kleed en slaap durfde hij zich maar weinig te gunnen. Gaarne had hij met het reisgezelschap gesproken, maar dat mocht hij nu niet doen, om het groote doel niet te missen: den Bijbel in de Provincie San'a in Arabië binnen te brengen. In Dzidda aangekomen, vond hij daar de kisten reeds bij de douanen, maar nog niet geopend.

Op hoogen, gebiedenden toen sprak hij tot de beambten:

„Deze kisten mogen niet geopend, maar moeten direct doorgezonden worden naar den Gouverneur van San'a. Zij bevatten groote schatten, die ik, groot-schatbewaarder, persoonlijk moet uitpakken.”

STEPHANOS MAGAR

GROOTSCHATBEWAARDER.

De kisten werden onmiddellijk verzonden aan den Gouverneur.

Na twee dagen huurde Magar een snelvoetigen kameel en reed naar de bestemde plaats. Gelijk met de kisten kwam hij aan, en trad ook nu even stout op. Hij eischte, onmiddellijk bij den Gouverneur te worden toegelaten, om zich als groot-schatbewaarder van zijn opdracht te kwijten en de schatten te overhandigen.

De Gouverneur had nooit van Stephanos Magar gehoord en verwachtte ook geen schatten, maar nieuwsgierigheid dreef hem,

den vreemdeling te ontvangen. Magar werd voor hem geleid en op diens verzoek met hem alleen gelaten. Diep boog de schatbewaarder ter aarde en sprak toen:

„Heer, heeft niet de profeet gezegd: Geloof in Allah en Zijn Apostelen en in het Boek, waardoor Hij Zich geopenbaard heeft?”

De Gouverneur antwoordde: „Dat is het woord van den profeet. Alle kracht is in Hem!”

De colporteur haalde den Bijbel te voorschijn en verzocht, te mogen lezen.

„Lees,” beval de Gouverneur.

Magar begon: „In den beginne schiep God den Hemel en de aarde.”

„Bij Allah!” viel de Gouverneur hem in de rede, „dat is de Taurah, het boek van de wet. Lees verder, lees van Abraham.”

De colporteur las gedurende drie kwartier uit het Oude Testament en ging toen over naar de Evangelieverhalen. 't Duurde niet lang, of de Gouverneur begreep, dat hij een Christen voor zich had, en hij riep uit:

„Weet gij niet, dat mijn menschen u in stukken zouden scheuren, als ik u aan hen overgaf?”

Daar stond Magar — zijn leven in zijn hand, of neen, het was in Gods hand.

„Ik ben Gods boodschapper en in Zijn hand,” antwoordde hij kalm.

„Waar is nu de schat, waarvan gij zoo hoog hebt opgegeven?” ging de Gouverneur voort. „Wat bracht gij in die kisten hierheen?”

„Hier in mijn hand heb ik een exemplaar van de schatten, die in de kisten geborgen zijn; dit is uw schat en de overige zijn voor uw volk bestemd.”

De Arabische Gouverneur stond versteld over zulk een stoutmoedigheid. Hij kon niet anders, dan zulk een moed bewonderen en, aangedreven door een onverklaarbare macht, sprak hij:

„Ik geef u drie dagen, waarin u geen leed zal geschieden. Daarna moet gij verdwenen zijn en niet weer terugkeeren.”

De Bijbels werden alle verspreid en op den derden dag beklom Magar den snelvoetigen kameel en bereikte de haven, van waar hij spoedig weer naar Egypte vertrok.

Het is alleen bij God bekend, wat de uitkomst van deze moedige daad is geweest.

BELANGRIJK

De Generaal roept alle heilssoldaten op tot een intensieve

VERLOSSINGS-CAMPAGNE

gedurende de weken tusschen
PASCHEN en PINKSTEREN

Bijzonderheden omtrent deze nieuwe poging zullen in een volgend nummer als ook plaatselijk bekend gemaakt worden.

Laat ons nu reeds beginnen te bidden voor een bijzondere uitstorting van den Heiligen Geest gedurende dien tijd.

Voor de jongeren

DIE VERVELLENDE OEFENINGEN!

(Bij de voorplaat).

Moeder roept!

„Daar heb je 't weer, net als je lekker aan 't spelen bent — die vervelende oefeningen!” — en met een boos gezicht gaat Mollie naar binnen, zeer gebedgd dat ze gestoord is in het heerlijke spel met haar vriendinnetjes.

De studie wil niet vlotten. Traag stompden de vingers op de toetsen. Het muziekboek wordt vinnig opgepakt en neergesmeten.

„Schande van je, Mollie!” Een stem van binnen brengt de weerbarstige tot besef van wat ze eigenlijk doet. Die dure muzieklessen. En heeft Vader niet vaak gezegd, dat hij het zoo fijn zou vinden, als zijn kleine meisje muziek zou leeren om later anderen vreugde en troost te bereiden? Dat zou Jezus ook heerlijk vinden, en zij wil immers graag iets voor Hem doen?

* * *

Weet je, er komen in het leven vaak dingen voor, die we saai vinden om te leeren. Veel liever spelen we door. Maar gelukkig de jongen en het meisje, wier vader en moeder hen leert om toch door te zetten.

* * *

Ze was een lange Schotsche dame, een aristocrate, maar Mollie vond dat ze er toch erg raar uitzag, met zoo'n ouderwetsch sjaaltje om den nek, en een monocle (een kijkglas met een handvat). Toch was ze wel lief.

„Toe, speel nog eens een van die mooie Hollandsche schoolversjes, die vind ik toch zoo snoezig”. Mollie keek naar moeder, die haar toeknikte: „Doe het maar, ze is zoo eenzaam hier, en je doet er haar een genoegen mee”.

En zoo goed mogelijk speelt en zingt Mollie weer van: „Waar de blanke top der duinen”, en: „In 't groene dal”.

„Mollie, ik vind het erg lief van je, dat je zoo voor me speelt. Het heeft mij erg getroost”, — en dan vertelt Miss Moncrieff over de Bijbelklas, waarin ze vertelde van Jezus aan de Chineesche studenten in Moekden.

Mollie denkt met innerlijke schaamte terug aan het neergesmeten muziekboek, en is blij, dat ze toch door is gegaan met de lessen.

* * *

Al zien sommige menschen er vreemd uit, laten we altijd probeeren te wat vreugde en zonneshijn te brengen, dat maakt anderen blij en onszelf ook. Laten wij

zingen en spelen voor Jezus!

Knipoog.

LAATSTE BERICHT.

BEZOEK VAN DEN TERR. KOMMANDANT
AAN KOENDOER.

Opening van een jongenszaal en polikliniek.

Juist bij het ter perse gaan van dit nummer, ontvingen wij bijzonderheden omtrent het bezoek van Kolonel Beekhuis aan Koendoer. Wij kunnen nog slechts een kort overzicht geven, doch hopen in een volgend nummer tezamen met enkele foto's meer hierover te zeggen.

Op 17 Januari had de officieele opening plaats van een nieuwe jongenszaal en een polikliniek op genoemde leprozerie.

Namens het Bestuur van Koendoer waren aanwezig de heeren C. F. de Boer en Dr. H. W. Hemmes; de Resident, die op dienstreis is werd vertegenwoordigd door den Ass.-Resident ter beschikking, den heer De Boer, terwijl wij onder de aanwezigen opmerkten den heer J. A. W. In de Betouw v.d. Voort, Administrateur van de B.P.M. te Pladjoe, den heer W. A. v.d. Laan, namens den heer Elliott, bedrijfsleider van de N.K.P.M., Ds. W. C. de Jong, den heer C. Cornelisse, agent van B.P.M. Hzn. en verder eenige vertegenwoordigers van handel en bankwezen, enkelen vergezeld van hunne dames.

Kolonel Beekhuis heette bij aankomst van de „Aldebaran”, die door het Semarangsch Stoomboot en Prauwenveer” welwillend voor de gasten was afgestaan, de autoriteiten en vrienden welkom.

Majoor Uylings, de directeur der kolonie, memoreerde in welgekozen woorden den daadwerkelijken steun, dien hij steeds van de beide olieconcerns en de ingezetenen van Palembang mocht ontvangen. Namens het bestuur van „Koendoer” sprak de heer De Boer. (Hierover later meer). Ook Kolonel Beekhuis sprak de gasten toe, terwijl ds. De Jong deze plechtigheid met dankgebed sloot.

Daarop vervulde mevrouw De Boer de openingsplechtigheid van de jongenszaal, waarna het gezelschap naar de polikliniek ging, waar genoemde dame door het omdraaien van den sleutel en het openen van de deur dit keurige gebouw officieel in gebruik stelde. Alles ziet er onberispelijk helder uit en is zeer doematisch en sober ingericht. Zie uit naar een volgend nummer met verder nieuws!

JONGELUI

heb jullie het nieuws al gehoord?

Van 17 tot 24 Februari a. s.

zal de Jongeliedenweek zijn!

Dat beteekent: Demonstraties-Padvinders-avonden, bijzondere kindersamenkomsten, etc.

Het wordt een week van genieten. Zorg, dat je goed op de hoogte bent van de

plaatselijke bijzonderheden.

Voor den juiststen datum niet vergeten!

RADIO-UITZENDINGEN NICO-UITZENDING

(N.I.R.O.M.)

20 FEBRUARI a. s.

19.40 — 20.00 uur

Avondwijding te verzorgen door
Majoor C. Barbier

Radio-Vereeniging „Midden-Java”

(Semarang)

Avondwijding 8 Februari a. s.

Mevr. Majoor

E. Jennerström

29 Februari

Kapitein H. v. d. Veen

Radio-Vereeniging „Oost-Java”

(A.R.V.O.)

Morgenwijding 11.30 — 12.00 uur

te verzorgen door

Kapiteine A. Kreikamp.

MALANGSCHE RADIO-VEREENIGING

15 FEBRUARI a. s.

Uitzending voor zieken, te verzorgen door

Zuster Stamperius.

